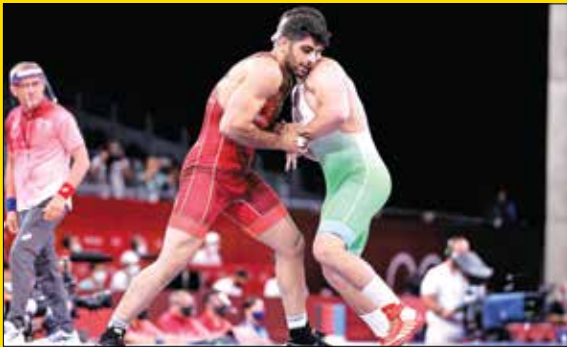

بارانداز

از خودم راضی نیستم

ساروی: طلا را باید در توکیو می‌گرفتم

کشتی‌مازندران نه تنها در کشتی آزاد سرآمد است بلکه در کشتی فرنگی هم حرف‌های زیادی برای گفتن دارد. اگر در کشتی آزاد جویبار حرف اول را می‌زند در کشتی فرنگی آمل همین ادعا را دارد. دو قهرمان از این خطه به تیم ملی کشتی فرنگی رسیده که در یک وزن حرف‌های زیادی برای گفتن دارند؛ قاسم رضایی بایک طلا و یک برنز المپیک در ایران رکورد دار است و حالا جانشین او هم از همین خطه می‌آید؛ محمد هادی ساروی که با برنز المپیک توکیو حالا می‌خواهد به رکورد همشهری‌اش برسد. رکوردی مهم و قابل احترام که با طلای پاریس ممکن می‌شود. ساروی در جهانی نروژ هم خوش درخشید و معتقد است که حق کشتی فرنگی ایران در جهانی نروژ قهرمانی بود اما نشد.

تیم ملی تاخند که خیلی از خوب‌ها در قهرمانی جهان غایب بودند و این نتایج به دست آمد. از این بی‌انصافی‌ها در کشتی کم ندیدیم اما چنین چیزی واقعیت ندارد. برخی از کشتی‌گیران در قهرمانی جهان حضور نداشتند اما بعید است که از این به بعد هم برنامه‌ای برای این کار داشته باشند چون به لحاظ سنی در شرایطی بودند که دیگر توان حضور در مسابقات را نداشتند.

موضوع مهم دیگری که وجود دارد؛ حضور محمد بنا است.

کار کردن با محمد بنا افتخار بزرگی برای من و سایر کشتی‌گیران است. به مسابقات قهرمانی آسیا رفتیم و محمد بنا از من خواست که به ۹۷ کیلوگرم بروم و مقداری زمان برد تا در این وزن جا بیفتم و الان هم امیدوارم در این وزن به موفقیت برسم.

طلای جهانی را گرفتی اما حسرت طلای المپیک به دلت ماند؟

المپیک مهم‌ترین رویداد ورزشی است که بهترین‌های دنیا برای حضور در آن گلچین می‌شوند. آرزوی هر کسی رسیدن به مدال طلای المپیک است. مسلماً مدال المپیک خیلی برای یک ورزشکار باارزش است اما مدال برنز المپیک را هم به فال نیک می‌گیرم. خیلی خدا را شاکرم که جواب زحماتم را در المپیک و بعد هم در جهانی گرفتم. حالا سعی می‌کنم که در المپیک پاریس مدال را بگیرم.

یک سال فوق‌العاده خوب را پشت سر گذاشتی، یک مدال خوب در المپیک و یک طلا در جهانی نروژ.

خدا را شکر می‌کنم که مزه زحماتم را گرفتم. البته برای المپیک برنامه دیگری داشتم و می‌خواستم خیلی بهتر از این ظاهر شوم اما آن انتظاری که در المپیک از خودم داشتم در توکیو برآورده نشد. من انتظار مدال طلای المپیک را داشتم. اما اتفاقاتی باعث شد این مدال را کسب نکنم.

ولی در جهانی شرایط کاملاً متفاوتی داشتی؟

بنابراین در آن تایمی که تا مسابقات جهانی باقی بود، سعی کردم اشتباهاتم را با کمک مربیان برطرف کنم و روی نقاط ضعف کار کردیم که در جهانی توانستم آن چیزی که دوست داشتم را رقم بزنم.

و یک طلای ارزشمند در قهرمانی جهان که برنز المپیک را جبران کرد.

زحمت زیادی برای رسیدن به طلای جهانی کشیدم. شاید اگر کمی خوش شانس بودم در ۲۰۱۹ قزاقستان هم دست خالی بر نمی‌گشتم اما هیچ کدام از اینها جای خالی طلای المپیک را پر نمی‌کنند. مدال المپیک چیز دیگری است، طلای قهرمانی جهان هم ارزش خودش را دارد اما نمی‌شود مقایسه کرد.

بعد از درخشش فوق‌العاده کشتی فرنگی در قهرمانی جهان خیلی‌ها به

چقدر امیدوار باشیم که شما را در فینال جام جهانی ببینیم؟

من هدفم قضاوت بوده در بالاترین سطح هر تورنمنت. دور قبلی هم خوشبختانه خوب پیش رفت و چهار قضاوت بدون مشکل داشتیم و بدون دخالت وی‌ای‌آر کار کردیم. کنفدراسیون هم از عملکرد ما راضی بود و خوشحال بودیم که اتفاقات خوبی برای ما رقم خورد، تا پای فینال هم پیش رفتیم اما برای بازی رده‌بندی انتخاب شدیم. همان هم برای من یک دنیا ارزش داشت که داشتم دیدار رده‌بندی جام جهانی را قضاوت می‌کردیم. برای جام جهانی قطر هم تمام تمرکزمان را می‌گذاریم که در ابتدا انتخاب شویم و بعد هم تصمیم می‌گیریم چطور کار را پیش ببریم که موفق شویم.

در زندگی شخصی هم مثل زمین مسابقه حاکم مطلق هستید؟

در زمین مسابقه هم حاکم مطلق نیستیم. من ارتباط دوستانه‌ای با بازیکنان داشتم و همه را با اسم کوچک صدا می‌زدم و تا جایی که رفتار دوستانه بود و خصوصاً از طرف بازیکنان، رفتار ما هم دوستانه بود، اما وقتی پرخاش‌ها و یکسری رفتارها به وجود می‌آمد در نهایت تنش به وجود می‌آورد که خارج از کنترل بود ولی در خارج مسابقه من حاکم مطلق نیستم و هر کاری که انجام می‌دهم دوست دارم با خانواده‌ام تعامل داشته باشم.

چقدر شغل پدرتان (داور بودن آقای محمد فغانی) در داور شدن شما اثر گذاشت؟

صد درصد تأثیر داشت چون داوری شغل پدرم بود، من هم به داوری علاقه‌مند شدم و حتی به اجبار پدرم به کلاس داوری رفتم، خودم دوست داشتم فوتبال بازی کنم و در مقطعی هم فوتبال بازی کردم اما کار به جایی رسید که باید از بین فوتبال و داوری یک کدام را انتخاب می‌کردم که با راهنمایی و نصیحت‌های بزرگترها داور شدم. بعد از اینکه داور شدم کمک پدرم و بعد از ازدواج هم کمک‌های پدر همسرم باعث شد بتوانم در کارم پیشرفت داشته باشم. البته پیشکسوتان عزیز، چه آنهایی که در قید حیات هستند و چه آنهایی که نیستند و حتی آنهایی که در بین پیشکسوتان انتقاد و تحقیر کردند به من در این حرفه کمک زیادی کرده‌اند.

اگر قرار بود هدیه نوروزی به هموطنان‌تان بدهید چه هدیه‌ای می‌داید؟

من در جایگاهی نیستم که بتوانم به کسی هدیه نوروزی بدهم اما برای هموطنانم آرزوی سلامتی می‌کنم و امیدوارم مسئولان شرایطی فراهم کنند که کمی آسایش برای مردم فراهم شود؛ آن امکاناتی که همه مردم دنیا دارند. این بهترین هدیه برای مردم است.

من در جایگاهی نیستم که

بتوانم به کسی هدیه نوروزی بدهم اما برای هموطنانم آرزوی سلامتی می‌کنم و امیدوارم مسئولان شرایطی فراهم کنند که کمی آسایش برای مردم فراهم شود

سخت است، چون طرفداران زیادی دارند و حساسیت و فشار روی آنها زیاد است و این حساسیت را به داور هم منتقل می‌کنند ولی باید بگویم اکثر بازیکنان بزرگ اخلاق‌شان خوب است و مشکل خاصی نیست، البته نيمار در فینال قهرمانان جهان بر اثر خطایی که انجام داد اخطار گرفت، اما اخلاقی و انضباطی مشکلی وجود نداشته است.

تفاوت رفتار بازیکنان و مربیان در لیگ استرالیا با داور نسبت به مربیان و بازیکنان ایرانی چیست؟

قبلاً هم گفته‌ام چون در ایران مدیران و مربیان ثبات ندارند همیشه بعد از کوچکترین اشتباه داوری همیشه سخت‌ترین حمله‌ها را علیه داور به وجود می‌آورند، اما منظورمان این نیست که اشتباه داوری نیست، همیشه بوده ولی نوع برخورد با اشتباهات فرق می‌کند. در استرالیا این‌طور نیست که بعد از دو تا بازی مدیر مربی عوض می‌شوند. برای یک فصل یا دو فصل هستند و به همین دلیل فشار زیادی را تحمل نمی‌کنند، ضمن اینکه نگاه به فوتبال این‌طور نیست که به هر قیمتی بخواهند ببرند. تا اواخر هفته طرفدار یک باشگاه لباس و محصولات آن باشگاه را می‌خرد تا برای باشگاه محبوبش درآمدزایی شود و همه اینها کمک می‌کند که کار فوتبال هم خوب پیش برود و تماشاگران هم می‌آیند فوتبال را تماشا می‌کنند و فقط تیم‌شان را تشویق می‌کنند و بازی که تمام می‌شود، می‌روند دنبال زندگی‌شان تا بازی دیگر. شاید این مهم‌ترین تفاوت فوتبال ما و فوتبال استرالیا باشد.

از مهاجرت خود راضی هستید؟ انتظاراتی که از زندگی در استرالیا داشتید محقق شد؟

بله، خدا را شکر راضی‌کننده بود. مهم‌تر از رضایت خود من، رضایت خانواده‌ام بود. برای خودم هم حاصلی که داشت این بود که دو، سه سالی است قضاوت بی‌حاشیه و بدون دردسر را دارم و در یکی از معتبرترین لیگ‌های آسیا دارم قضاوت می‌کنم. باور کنید در این چند سال هیچ حواشی نداشتیم و هیچ حمله‌ای از طرف مربیان و بازیکنان برایم راه نیفتاد و خوشحالم این اتفاق برایم افتاده است.

دوست دارید آخرین قضاوت خود را در استرالیا انجام دهید یا در ورزشگاه آزادی از داوری خداحافظی کنید؟

واقعاً به خداحافظی از داوری فکر نکردم که بخواهم بگویم در یک بازی خاص دوست دارم از داوری خداحافظی کنم. دوست دارم هر چیزی را در لحظه تصمیم بگیرم و فکر می‌کنم تا زمانی که بدنم اجازه دهد قضاوت کنم تا ببینم شرایط چطوری رقم می‌خورد و هیچ چیز هنوز مشخص نیست، حالا هم تمرکز من را روی بازی‌های جام جهانی گذاشته‌ام.

